

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Μ. ΓΚΙΝΟΣ

ΤΟ ΠΛΑΤΑΝΙ
ΠΟΥ ΜΙΛΑΕΙ

ΤΟ ΠΛΑΤΑΝΙ ΠΟΥ ΜΙΛΑΕΙ

Δημήτριος Μ. Γκίνος

1^η έκδοση: Θεσσαλονίκη, Ιούλιος 2019

ISBN: 978-618-5271-78-7

Επιμέλεια έκδοσης-Εκτύπωση:

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΡΑΦΗΜΑ

ΣΤΡ. ΕΞΑΔΑΚΤΥΛΟΥ 5, 546 35 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τηλ./Fax: 2310.248272, e-mail: grafima@grafima.com.gr

www.grafima.com.gr ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΡΑΦΗΜΑ

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση και γενικά η ολική ή μερική αναπαραγωγή του παρόντος έργου με οποιοδήποτε μέσο ή τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό και ηχογράφησης, ή όπως αλλιώς χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη.

Εισαγωγή

Το μικρό αυτό πόνημα που κρατάς στα χέρια σου είναι μια εμπειρία με πολλά ιστορικά στοιχεία και έκφραση ψυχικών συναισθημάτων.

Απαντούν στο ερώτημα: Ποιος είμαι, από πού έρχομαι και πού πάω, δηλαδή τον αυτοπροσδιορισμό μου.

Είμαι ένας δάσκαλος ή φτωχοδάσκαλος, όπως μας αποκαλεί ο λαός μας, με πολλούς δρόμους και δρομάκια πλούσια ιστορικών και συναισθηματικών γεγονότων. Έζησα πολλά ευχάριστα και δυσάρεστα γεγονότα του ελληνοϊταλικού πολέμου και του εμφυλίου, με όλες τις συνέπειές τους.

Γεννήθηκα και μεγάλωσα στην Μπελκαμένη-Δροσοπηγή Φλώρινας με μητρική γλώσσα την αρβανίτικη και τοποθεσία ορεινή, στις πλαγιές του Βιτσίου Βαρνούντα, με πολλές φυσικές ομορφιές.

Με ποταμάκια που ρέουν από τις πλαγιές του και άφθονες πέστροφες να παιχνιδίζουν στα ρυάκια του.

Εκεί πήρα τις πρώτες γνώσεις μου από δασκάλους, όλοι τους γέννημα θρέμμα της τοπικής κοινωνίας του χωριού.

Νομίζω ότι εδώ αισθάνομαι την ανάγκη, ν αναφερθώ για λίγο, στον εξαίρετο νοικοκύρη και οικογενειάρχη, κυρ-Κώστα και την αξιέπαινη σύζυγό του κ. Χρι-

στίνα και τα δύο τους παιδιά, τον Σταύρο και την Σοφούλα.

Από το πρώτο βράδυ με πολλή υπερηφάνεια και περίσσια αξιοπιστία, διηγούνταν ιστορίες και παραδόσεις που είχαν ακούσει από τους γονείς τους και τους παππούδες τους. Έτσι μου έβαλαν την ιδέα να ενδιαφερθώ, να μάθω περισσότερα για την οργάνωση της κοινωνικής και οικογενειακής ζωής, της μικρής κοινωνίας του χωριού από τις πρώτες μάλιστα μέρες της διδασκαλικής μου σταδιοδρομίας.

Εντύπωση μου προξένησε το μορφωτικό επίπεδο και η ορθή χρησιμοποίηση της ελληνικής γλώσσας.

Οι δύο ήταν απόφοιτοι της ΣΤ΄ τάξης Δημοτικού Σχολείου. Στις διηγήσεις τους αναφέρονταν συχνά σε υπερήλικες, γνωστούς σε εμένα.

Η Χρυσούλα Λιάμπα πέθανε το 1915 και μάλιστα σε μεγάλη ηλικία, είχε φοιτήσει στο σχολείο, ήξερε να διαβάζει και να γράφει και έψελνε μάλιστα στην εκκλησία.

Περιεχόμενα

Εισαγωγή.....	5
Πύργοι. Χωριό με ιστορία.....	7
Θέση.....	7
Περίοδος Μακεδονικών χρόνων.....	13
Νομίσματα.....	19
Βυζαντινά-Μεσαιωνικά-Νεωτερικά.....	20
Βυζαντινοί χρόνοι.....	23
Μακεδονικός Αγώνας.....	27
Περίοδος 1912-1913.....	33
Περίοδος 1940-1944.....	34
Θύματα της Γερμανικής θηριωδίας.....	39
Εκπαίδευση.....	52
Προσωπικότητες από την Κατρανίτσα που φοίτησαν στο Δημοτικό Σχολείο.....	57
Εκκλησία.....	64
Φορητές εικόνες.....	65
Ναοί.....	66

